

Любенъ.

Хайде де, за напредъ ще бжда а по иску-
сенъ и ще си отварямъ очите подобре.

Клодина.

Да, да, има врѣме!

Любенъ.

Я Слушай, да не хортуваме вече за това.

Клодина.

Какво искашъ да слушамъ?

Любенъ.

Я са обарни малко каде мене.

Клодина.

Ей добре! какво ще са каже това?

Любенъ.

Клодинке?

Клодина.

Какво?

Любенъ.

Хайде де, белѣимъ незнаешъ какво искамъ
да ти кажея?

Клодина.

Не.

Любенъ.

Обичамъ та, вярвай.